

ставатъ по многѣ: а ниіи макъръ и да има-
мы твърдѣ малкѣ, и безъ тѣхъ ѿставаме.
За това тѣхното благополучіе секоги цафти
и са оумножава, а нашето са смалѣва, и ѿ
сло на по сло испадваме. Тогѣ ради до-
стойно ѣ да дадемъ вниманіе на Евангелски-
тѣ оныѣ рѣчи, чи са исполнаватъ правед-
но на насъ, които дѣла Христосъ заради
неключимыатъ онзи равъ: Возмите ѿ
негѣ талантъ, и дадите имѣщемъ
десатъ талантъ: имѣщемъ бо без-
дѣ данѣ бѣдетъ, и призвѣдетъ, ѿ
неимѣщагѣ же и ѣже мнитъса имѣѣ
взато бѣдетъ ѿ негѣ. (1) но сегѣ
пакъ други ивторѣ Божіимъ мановеніемъ са
са побѣдили камъ тѣѣ ревность, и данѣ
дѣлѣ Богъ макъръ тѣхната ѿ просвѣщеніи
къ своему роду разгорѣла ревность и оустре-
млѣніе да небы са некакъ оу тапѣло и оу-
гаснѣло.

Тѣѣ ѣ нашата обыкновенна погрѣшка,
коѣто не ны ѿстава да познаемъ, коѣ ѣ
2* НАМЪ

(1) Матѣ: гл: кѣ. ст: кн. и кѣ.